

[Ministeren for skatter og afgifter]

til disposition, skulle regulere energisatserne, benyttede regeringen lejligheden til noget, som vi meget længe har ønsket, nemlig at afstemme energisatserne indbyrdes, således at de forskellige varers energiværdi svarede til afgiftsbelastningen, hvad enten det var flydende brændsel eller fast brændsel. Det har vi naturligvis ikke kunnet gennemføre fuldkomment på én gang, men der ligger i det en energipolitik, som vi har benyttet lejligheden til at justere.

Det har selvfølgelig givet nogle problemer, og et af de problemer nævnte hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig spørgsmålet om autogas. Autogas er jo erstatning for benzin som drivmiddel i biler, og autogas har fået en stærk fortrinsbehandling fremfor benzin, fordi det betragtes som særlig energivenligt at køre med autogas.

Man kan også lave andre sammenligninger, f.eks. sammenligne autogas med diesel, og så ser billedet lidt anderledes ud. Jeg skal dog ikke bruge tiden i dag til at diskutere disse spørgsmål, men jeg er sikker på, at det på foranledning af hr. Bernhard Baunsgaard, der har rejst det, vil blive drøftet detaljeret i udvalget.

Jeg mener, at debatten har vist, at der vil være et klart flertal. Hvis der endnu måtte være uafklarede spørgsmål, er jeg naturligvis parat til at medvirke til disse spørgsmåls afklaring.

Hans Hækkerup (S):

Hvis ministeren nu havde gjort sig den ulejlighed at læse den betænkning, som udvalget har tilstillet folketinget, ville han se, at socialdemokratiet netop redegør for sin principielle stilling til energiafgifter. Vi siger udtrykkelig, at vi, mindretallet, »er tilhænger af, at der i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner sker en forhøjelse af energiafgifterne, således at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes, men de forslag, regeringen har fremsat om forhøjelse af energiafgifterne, mere end modsvarer det konstaterede fald i forbrugerpriserne, således at nettoresultatet bliver en stigning i energipriserne«. Det er derfor, vi afviser ministerens forslag.

Det kunne også godt være, at ministerens forslag havde været mere appetitligt for socialdemokratiet, hvis det havde indeholdt en

rimelig social balance. Her tænker jeg dels på sociale kompensationer, dels på det spørgsmål, vi rejste, og som vi utallige gange har stillet ministeren, nemlig ønsket om at hæve fradragssatsen for kørsel i privat bil.

Vi nævnte også alle de ting, regeringen har foretaget sig, som afskærer borgerne i dette land fra at spare sig ud af energiprisstigningerne som følge af afgiftsforhøjelserne. Jeg tænker ikke mindst på nedskæringen af bloktilskuddene, der fordyrer den kollektive trafik og gør det mere besværligt i yderområderne. Endvidere fjernelsen af isoleringstilskuddet. F.eks. er prisen på fjernvarme steget med 2 pct., og den vil altså ifølge ministerens forslag stige med yderligere 11 pct. Vi kunne også nævne den vedvarende energi, hvor regeringen gang på gang har stemt imod socialdemokratiets forslag om at sætte flere penge af til vedvarende energi.

Hvis ministeren havde læst betænkningen, ville han også se, at socialdemokratiet dér oplyser, at vi stemmer for samtlige stillede ændringsforslag, altså såvel dem, regeringen har stillet, som SFs ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil gerne stille ministeren for skatter og afgifter et kort spørgsmål, nemlig hvilke katastrofer der egentlig ville ske, hvis SFs ændringsforslag blev vedtaget. Så vidt jeg kan forstå, siger ministeren, at priserne ikke vil stige, og det vil jo betyde, at SFs ændringsforslag overhovedet ingen virkning får ud over, at man 4 gange om året skal overvåge priserne, og det vil man nok gøre alligevel. Men der stilles ikke et krav om nogen lovændring eller noget andet; kun hvis regeringens forudsætninger ikke holder og priserne faktisk stiger mere end de 5 pct., skal der ske noget. Det forekommer at være så beskedent, at det for det første er lidt uforståeligt, at ministeren ikke selv stemmer for – og årsagen hertil vil jeg bede ham forklare – for det andet er helt uforståeligt, at han ikke lader sine to små regeringspartnere komme ud af klemmen, så de undgår at blive helt til grin, ved at give dem lov til at stemme for.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):